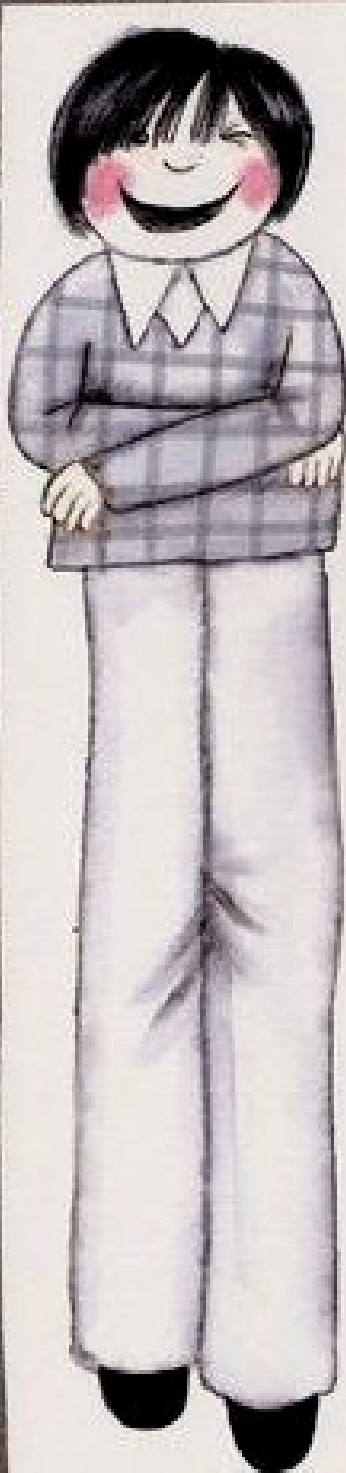

רעליזא ארוכות

טא'נה הדדאדי

איור'ס - עלי מאפקהרי

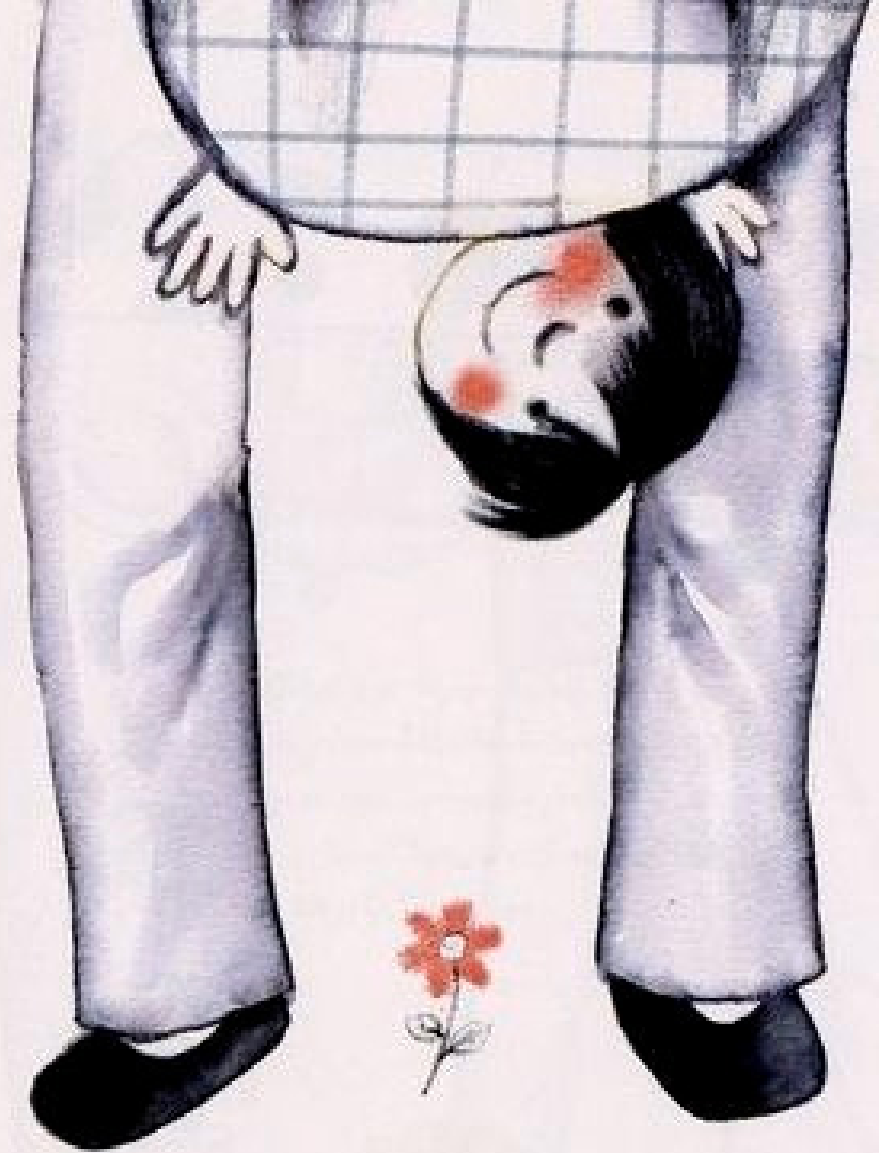

تمينه
حداري
علي
مفازي

تمينه
حداري
علي
مفازي

ג'ובין לא הבין למה אנשים בעיר שלו
נשארים כה קטנים ולא יכולים לעשות
מה שהוא עשה בקלות. הוא לא הבין
גם מדוע הם צוחקים ממנו.

כי הוא לא הבין אנשים שלא יכלו
להחליף נורה בתקרה והיו צריכים
לטפס על בולמות כדי לנקות
חלונות, בזמן שהוא היה מוריד
בקלות את החתול של שרה מעץ
גבוה, או אומר מתי מתקרבת רכבת
לעיר ממרחקים.

ג'ובין שמח תמיד כשיכול
היה לעשות דברים שאחרים
לא יכלו לעשות, אך בסוף
הבין במה הוא שונה
מאחרים. זה בגלל הרגליים
הארוכות שלו שאפשרו לו
לראות גג של בית קומתיים.

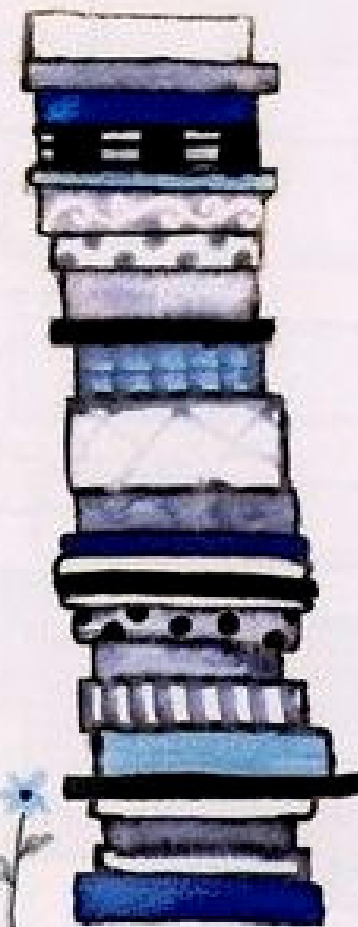
אחרי גילוי זה ג'ובין לא
אהב לעשות את מה
שעשה קודם, הבין מדוע
צוחקים ממנו וניסה
להסתתר כשאורחים היו
מגיעים העירה.

בהתחלה הוא חשב שבית הספר,
מסעדה ומקומות אחרים בעיר עשויים
לאנשים קטנים. אבל אז הבין שזה רק
הוא שלא יכול ללכת לבית הספר או
לשחק כדורגל עם אחרים, כי לא הסכימו
לו לכך.

העיר עייפה אותו. הוא הלך במשך כל
היום, משמונה בבוקר ועד חמש בערב,
ברחובות מלאים חנויות ומשרדים.
ג'ובין אהב לטייל בסמטאות שבין
הבתים, אבל אסרו זאת עליו, כי חשדו
שיציץ לדירות בקומות גבוהות.
אך הוא לא יכול היה הבין למה מגבילים
אותו כך ואיך לצאת מהמצב הזה.

הוא חיפש בספרים רבים איך לקצר את
רגליו, אך לא מצא שם כל פתרון. הוא חיפש
מוצא כלשהו ובסוף החליט לצאת מהבית
בלילות, כדי להתבונן בחנויות, לטייל
ברחובות, לבקר בספרייה או לציץ לחצר בית
הספר.

הטיולים הליליים עודדו אותו כי רגליו
הארוכות לא הטרידו אנשים. הוא הלך לאט
עד הבוקר וספר רכבות שעברו סמוך לעיר.
אז היה חוזר הביתה וישן עד צהריים.
בטיולי לילה אלה ג'ובין חשב על דברים רבים
וראה הרבה. הוא ספר כוכבים בשמיים, ראה
ינשופים מתעופפים וניסה לשכוח שאנשים
צוחקים ממנו.

אך הדבר לא נמשך זמן רב, כי
לילה אחד שוטר גילה ועצר אותו.
ומאחר שהיה גבוה מדי כדי
להיכנס לתחנת משטרה, נאלץ
לשבת עד הבוקר ברחוב.

בבוקר התאספו סביבו אנשים וילדים
זרקו עליו אבנים. ואז באסיפת המועצה
הוחלט לגרש אותו מהעיר.

ג'ובין ארז את חפציו ועזב את
העיר לתמיד. אנשי העיר לא
הרגישו בחסרנו.
הוא עבר לעיר אחרת ולעוד עיר,
אבל שינוי המקום לא עזר בכלל.
היה אמנם מעניין לראות ערים
חדשות ואנשים אחרים, אך יחס
האנשים הביך אותו. הם הצביעו
על רגליו הארוכות וצחקו, והוא לא
יכול היה לסבול זאת.

כל עיר הייתה שונה. באחד היו בניינים גבוהים, באחרת היו גגות מחודדים, העיר השלישית הייתה קטנה מאוד וברביעית היו עצים צבעוניים.

אך בני אדם היו זהים בכל עיר וכך גם התייחסו אליו. בסוף ג'ובין הבין שהיחס הזה לא צריך להביך אותו. הוא החליט לחפש עיר שבה התושבים לא ילעגו לו.

רגליו הארוכות סייעו לו בדרך.
הוא עזר לגננים לקטוף פרי. הוא
עזר לקשט עץ חג המולד, וסייע
להקים אוהל קרקס ענקי.
בלי להתחשב בלעג וצחוק ג'ובין
עבר הרים, עמקים ונהרות, ועזר
לאנשים שפגש בדרכו
האין-סופית.

הוא פגש מלכים ואנשים מפורסמים. את
תמונתו פרסמו גם בעיתון. בכל מקום חדש
אנשים התאספו סביבו אך הוא התרגל כבר
לצחוק וללעג.

ג'ובין הלך ברגל כי לא יכול היה להיכנס
 לשום אוטובוס או מכונית. הוא לן על הארץ
 וקם בבוקר מוקדם. הוא המשיך כך בתקווה
 שימצא עיר שיוכל לאהוב אותה. בדרך
 אפילו הציל משריפה בת של נשיא אחד,
 אבל איש כפוי-טובה זה צחק מרגליו
 הארוכות.

שלושים ושמונה איש הוציא ג'ובין
מבניין בוער. הוא הוריד ילדים
מסחרחרה משתוללת. לעתים הדרך
ללא סוף ייאשה אותו אבל הוא
המשיך בה.
הוא עזר להקים שלטי רחובות
גבוהים ולסדר ערמות קופסאות
שימורים בחנויות. הוא אפילו הזהיר
פעם בפני שיטפון מתקרב.

אך בסוף לא נשאר לו כבר כוח.
רגליו כאבו אותו מאוד, ולמרות
שבמפה ראה עוד מקומות רבים
שלא ביקר בהם, היה כבר עייף מדי.
אבל אז הרגיש שלא צופים בו יותר.
הוא ראה עוד עיר על המפה שלו.
וכשהתקרב אליה נראה לו
שהבניינים נעשים גבוהים והוא לא
מצליח להגיע לפרי בצמרות עצים!

אחרי זמן מה הרגיש שמכנסיו גולשים תחת
נעליים שלו. הוא קיצר אותם והמשיך בדרך עד
שעבר את המדינה האחרונה שבעולם. מאות
ערים ועיירות עבר ג'ובין ולא מצא מקום לגור בו.
ואז קנה לו זוג נעליים חדש והתחיל ללכת חזרה.
איש לא הבחין בו כשנכנס לעיירה, שכבר עבר
פעם וזכר אותה היטב. אבל מאחר שהיה רגיל
לדברים מוזרים, ג'ובין עבר והמשיך לערים
וכפרים אחרים. איש לא זכר אותו שם. איש לא
צחק ממנו ונדמה היה לו כי כולם הם בגובה שלו.

פתאום נדמה היה לג'ובין שרגליהם של
האנשים נעשו כמו רגליים שלו.
אבל אז הבין מדוע לא יכול לקטוף
פירות מענפים גבוהים. זה לא אחרים
שגדלו, זה רגליו שלו שהתקצרו בדרכו
ללא סוף.
ולמרות שכבר לא יכול היה להחזיר
גוזלי עורבים לקנים שלהם, שמח ג'ובין
שיש לו רגליים כמו לכולם.

